

Harry Benjamin ressurscenter i stor framgang. (Kronikk av Tone Maria Hansen, Gaysir 2011)

Harry Benjamin ressurscenter (HBRS) har i 12 år arbeidet for mennesker som er født i feil kropp og som får diagnosen transseksualisme på Rikshospitalet. Vårt medlemstall er sterkt stigende. HBRS sitt medlemstall har økt med 25 % på ett år og ligger nå på omtrent 200 medlemmer. 200 medlemmer virker muligens ikke så mye, men når man vet at det er omtrent 500 kvinner og menn som er ferdig med kjønnskorrigerende behandling på Rikshospitalet siden 1963, så organiserer HBRS omtrent 30 % av hele målgruppen. Det er det få andre organisasjoner som kan skilte med.

Hva gjør HBRS?

Uten HBRS er det liten sannsynlighet for at denne gruppen hadde hatt et offentlig behandlingstilbud på Rikshospitalet. Da behandlingen ble lagt ned 1. januar 2000, var det ingen andre enn HBRS som sto på barrikadene og klarte å få behandlingen tilbake etter to års helsepolitisk arbeid.

Det var vi som sammen med justisdepartementet fikk vår gruppe inn i den nye navneloven i 2002. Det fikk til følge at personer med diagnosen transseksualisme kunne få skifte fornavn med loven i hånd. Vi sørget også for at de som i dag beskriver seg som transpersoner og transkjønnede også ble inkludert i loven og kan få bytte offisielt fornavn. Vi har fått viktige støtteordninger som brystproteser, vester og penisproteser dekket av myndighetene.

Vi arrangerer jevnlig sammenkomster, og vårt årlige sommertreff har blitt en stor suksess. Til sommeren 2012 arrangerer vi vårt tredje sommertreff på Eidene i Tjøme ved Tønsberg. Vi forventer oss omtrent 50 deltagere i alderen 10 – 70 år.

Stor mangel på kunnskap

Vi har kommet langt på de få årene HBRS har eksistert, men vi har lang vei igjen. Det største problemet for kjønnsopererte kvinner og menn i Norge, er den enorme mangelen på innsikt og kunnskap om pasientgruppen på Rikshospitalet. Vi opplever jevnlig stigmatiserende beskrivelser i media. Dessverre skal vi ikke lenger enn til Gaysir sin hjemmeside for å finne håpløse beskrivelser og misforståelser om gruppen på forskjellige forum.

Stemoderlig behandlet

Vår hovedutfordring er å få lov til å definere oss selv. Vi er ikke trans, et tredje kjønn, eller menn i kvinneklær. Vi understreker jevnlig at vi gir vår fulle støtte til dem som føler seg hjemme i de betegnelse. Samtidig understreker vi at beskrivelsene ikke dekker oss. De fleste av oss har brukt hele livet på å få anerkjennelse for å bli sett som det kjønn vi opplever oss som. Vi er kvinner og menn. Punktum.

HBRS har i møter med alle partier på stortinget og med regjeringen synliggjort denne uakseptable situasjonen. Samtlige partier, inkludert regjeringen, er enige i at noe må gjøres. Så langt har regjeringen gitt oss vakre ord, men lite substans. Nåværende situasjon er uakseptabel og som regjeringen og myndighetene har et ansvar for å gjøre noe med

Ikke annenrangs mennesker

Vi møtes ofte med påstander om at situasjonen for vår gruppe er bedre i utlandet. Det er en sannhet med modifikasjoner. Et nylig eksempel er medieomtalen om det som beskrives som ”transseksuelle” flyvertinner i Thailand. Selv i norsk media framstilles det som positivt at et flyselskap nå lar det som beskrives som ”tredje kjønn” kan få arbeid som flyvertinner. For det

første: det burde være en selvfølge at man får jobb, uansett kjønnsidentitet. For det andre: det er virkelig ikke positivt at en kjønnsoperert kvinne ikke får lov til å være nettopp det – men blir sperret inne i en kategori som ”tredje kjønn”, eventuelt omtalt som mann i kvinneklær. Situasjonen for kjønnsopererte kvinner i Thailand er milevis fra situasjonen for kjønnsopererte kvinner og menn i Norge. I Thailand blir kjønnsopererte kvinner behandlet som annenrangs borgere. De må ta til takke med jobber i barer, strippeklubber eller leve av prostitusjon.

Kjønnsopererte likestilt juridisk i Norge

Slik vil vi definitivt ikke ha det i Norge. Jeg er veldig stolt av å kunne leve i vårt høyt utviklete demokrati, hvor jeg og andre som har gått igjennom kjønnskorrigerende behandling, kan ta den utdanning vi ønsker, å søke på de jobber vi ønsker. I HBRS har vi blant annet medlemmer som er advokater, leger, psykologer, sosiologer, sosionomer, sykepleiere og studenter på høgskole og universitet.

En kvinne eller mann som får diagnosen transseksualisme på Rikshospitalet får et vern i likestillingsloven i forhold til at personen er et kjønn (mann eller kvinne). Før man er ferdig i behandlingen på Rikshospitalet får alle nytt personnummer som likestiller dem juridisk med alle andre kvinner og menn i Norge. De er kvinner eller menn – både identitetsmessig, og juridisk. Det kan derfor oppleves både diskriminerende og krenkende å bli beskrevet som alt annet enn en kvinne eller mann. Dessuten kan man med loven i hånd vise til at man nettopp er en kvinne eller mann.

Nå håper jeg at vi kan få respekt fra Gaysir sine lesere og det skeive miljø for vår identitet og vårt juridiske vern.

Tone Maria Hansen
Sosiolog
Leder HBRS